

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 100 lei pe an;
pentru cântăreți și paraciseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH Dr. MIRON CRISTEA
LA COMEMORAREA A 150 ANI DELA MOARTEA MUCENICILOR NEAMULUI
HORIA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN, ROSTITĂ LA „ATENEUL“ DIN BUCUREȘTI
IN 28 FEBRUARIE 1935.

Iubiți Ascultători,

Astăzi, 28 Februarie, se împlinesc 150
de ani, de când marii eroi ai românilor
ardeleni: Moșii Horia și Cloșca au fost
trași pe roată la Alba-Iulia, căci al treilea

tovarăș, Crișan—prevăzându-și sentința—
s'a sinucis înainte (13 Februarie 1785) cu
curelele dela opinci. Care era „enorma“ lor
vină, să justifice supremul lor supliciu?
Nimic alta, decât că și-au iubit neamul și
sufletul lor plin de credință strămoșească,

I. P. S. Patriarh rostind cuvântarea la Ateneul român.

pe care s'au hotărît cu orice jertfă să-l desrobească de sub jugul străin, făcându-l stăpân pe pădurile și pământul cari fuseseră ale românilor și pe cari ei le munceau; dar domnii unguri le furau nu numai belșugul, cum zice poetul Goga, ci le storceau și vloga din oase și le siluiau credința din suflet. Moșii — amăriți până în adâncul sufletului de asupririle seculare — i-au urmat cu entusiasm.

Horia — poreclit „Rex Daciae” — are succes. Mișcarea cuprinde Ardealul. Mulțime de „nemeși” unguri primesc răsplata asupririlor neîndurate, de veacuri. Chiar împăratul Iosif al II-lea simpatiza cu mișcarea având bune intențiuni de-a da drepturi popoarelor; dar n'a apucat a le înfăptui și a le asigura durabilitatea. A murit curând.

Oficialitatea, speriată de succesele Moșilor, organizează rezistența Horia și soții sunt prinși. Mucenicia lor se cunoaște. Vi s'ar sfâșia inima de durere și umplea ochii de lacrimi descriind-o.

De aceea mă mărginesc a scoate în relief numai câteva momente de mare valoare educativă cari se desprind din revoluțiunea inimosului Horia.

1. Întâi, este foarte semnificativ că tocmai din chipul și sufletul unui țaran român au isvorit cu câțiva ani înainte de revoluția franceză — ca și din capul țaranilor tot din țara Ardealului, Costa, Stanciu, și Vâlcu în mișcarea dela 1437 — ideea de libertate și de drept a poporului pentru care au pornit mișcarea îndrăzneată, au adus jertfa vieții — drept dovadă că poporul român, ca viță latină, oriunde l'ar fi aruncat soarta și împrejurările istorice, este chemat a ilustra adevărul și însușirea etnică din oda lui Alecsandri: „de a vărsa lumină în urma lui” luminând cărările întunecate ale popoarelor *).

2. Revoluția lui Horia a avut — pe lângă cauzele sale politice, sociale și economice — și un caracter religios, în sens ortodox. Încă mai înainte cu 2 - 3 decenii călugării Visarion și mai ales Sofronie pregătiseră terenul, pornind o puternică mișcare pentru

a zădărnici unirea cu Roma catolică, impusă de mama lui Iosif II-lea, împărăteasa Maria Terezia, și pentru restaurarea ortodoxiei în dreptul ei. Au avut succese. Au oprit lățirea uniației; iară țaranii de sub conducerea lui Horia și preoții ce-i însoțeau, au devenit ofensivi, impunând străinilor catolici botezul românesc, drept răsbunare pentru suferințele de veacuri și silnicele convertiri, ce le-au îndurat dela catolici în curs de multe, multe veacuri. La porunca lui Cloșca dată la 8 Noembrie 1784 în Abrud de a nu mai tolera pe nimenea, care nu-i de neam și de credință românească, încă în aceeași zi toți ungurii reformați, unitari și catolici din Abrud s'au făcut români, au îmbrăcat, cu mic cu mare, bărbați și femei, haine românești și au primit credința poporului român, unii botezându-se alții jurând, că vor fi una cu poporul care-i susține din munca sa. Toți și-au pus cruce românească pe ușa casei lor. (V. N. Densușian, „Revoluția lui Horia” 1884, Buc.). Așa-i poporul, când se umple paharul amărăciunilor acumulate. Nimic nu-l mai poate reține.

De aceea — cu dreptul — scrie contele Francisc Eszterhazy, cancelar al curții regale din Viena: „că din toate peripețiile revoluției apare lămurit tendința religioasă și cea națională”. (Dr. Lupaș, „Revoluția lui Horia”. Cluj 1934, pag 57-58).

Astfel se explică, că preoții români uniți n'au participat la mișcarea lui Horia de cât ca „denuncianți” *), cum spune istoricul Ștefan Meteș, pe când preoții ortodocși, în număr mare au fost deținuți și persecutați, pentru că au apărât alături de Horia legea românească.

Iată un rău enorm de mare ce-l poate produce împărțirea confesională a sufletului etnic românesc, chiar și în momentele pe cât de critice, pe atât de istorice și epocale din viața neamului nostru. Deci este o îndatorire patriotică și națională indiscutabilă, că frații noștri — uniți cu Roma — sunt datori a se apropia și bisericește cât mai mult de majoritatea covârșitoare a fraților lor drept credincioși, unde trebuie să-i îndrepte nu numai glasul marilor bărbați uniți din trecut, ca de exemplu din 1848,

*) Vestea mișcării lui Horia a străbătut și în alte țări. În Franța dospiau frământările revoluției de peste cinci ani. Mișcarea lui Horia, țaran latin — se vede — le-a fost simpatcă. Se zice, că femeile franceze au început a purta pălării, în acel timp numite „a la Horia”.

*) Preotul Avram Suluțiu din Cărpiniș a fost executat.

ci mai ales puritatea sângelui lor de români, — doar biserica fraților ortodocși cu nimic nu e mai puțin „catolică” și mai puțin „apostolică” din punctul de vedere al doctrinei, decât biserica celor străini de neamul nostru și de aspirațiunile țării noastre. Altcum ne putem pomeni într'un viitor îndepărtat, că am devenit 2 neamuri distincte, cu aspirații separate și în luptă unii cu alții, cum au pățit-o pe motive confesionale identice Serbii și Croații din zilele noastre.

3. Ori cât era de măreț gândul și planul lui Horia, de a-și desrobi frații și neamul sufletește și economic, ori cât de justificat era idealul urmărit de el, totuși s'a găsit o coadă de topor, un trădător, un anumit Nuțu Mateș cu vre-o alți 7 inși din Albac-Arada, cari pentru 300 galbeni au trădat soldaților ascunzișul lui Horia și soții unde i-au prins, pus în lanțuri și dus la Alba-Iulia în temnița cetății, care se vede și azi, ilustrând din nou dureroasa rușine, că nici cele mai sublime scopuri nu pot stinge josnicia de caracter a unor lepădături etnice.

4. Horia și toți tovarășii lui s'au sfârșit în groaznice chinuri al căror ecou ne înfioarează pe toți și azi, după veacuri; dar idealul lui nu s'a stins, ci din suspinele isvorâte din țărâna ce acoperea rămășițele trupesti ale mucenicilor, au luat hrană, au luat avânt, s'au însuflețit tot mai tare multe generații de urmași. Vorba scripturii: „Ce folos pentru cei ce vor ucide trupul, că sufletul nu-l pot birui”?

Idealul lui Horia a reînviat cu putere în revoluția viteazului Iancu din 1848; iar în 1918, chiar eu am avut rara onoare și cea mai mare satisfacție sufletească din viață, de a vesti celor 100 000 ardeleni veniți la epocala adunare dela Alba-Iulia, nu numai desrobirea întreg pământului de dincolo de Carpați locuit de români, ci chiar alipirea lui pe vecie de patria-mumă a fraților din România liberă.

Și ce puternică e răsplata providențială, și voia dreptului Dumnezeu! Această unire am vestit-o tocmai de pe tribuna ridicată de români la Alba-Iulia pe locul, indicat

de tradiție, unde au fost trași pe roată Horia și Cloșca.

Iată cum Dumnezeu a făcut, că—și după 150 de ani—dreptatea poporului să triumfeze. Deci drapelul idealurilor unui popor nu trebuie părăsit nici în cele mai grele împrejurări, căci drepturile poporului sunt invicibile.

5. Iară suferințele de martiri ale părinților și strămoșilor noștri — fie din Ardeal, fie din Moldova, Muntenia și de oriunde — ne impun tuturor urmașilor, patriotică îndatorire, că nu-i permis a trăda și părăsi niciun interes patriotic, național și creștin, fie mare, fie cât de mic; că nu-i permis a părăsi drapelul idealurilor neamului nostru, căci mari și grele jertfe au adus înaintașii noștri pentru ele. Și tocmai pentru aceasta, aceste idealuri trebuie să rămâie cele mai scumpe comori ale sufletului oricărui român. Să nu ne lăsăm amăgiți de lozinciile dulcege ale timpurilor moderne, cari au dat roade de destrămare, încât au început a produce puternică reacțiune în mai multe părți.

6. În fine e necesar, ca să nu înceteze interesul conducătorilor țării față de Moți, ci să stărue mereu pentru a le ușura soarta, căci ar fi o rușine, ca și în era unirii ei să continue a duce aceleași lipsuri ca și înainte de războiu.

Care-i învățătura finală? Generații bimilenare de români au consfințit cu munca lor, cu suferințele lor, cu jertfele lor, pentru neam, biserică și glia strămoșească, cu sângele lor, tot ce este între Nistru și Tisa. Deci urmașii lor de azi, cu îndrăsneală să ducă și susție fără întârziere ființa de români și creștini în duhul părinților în toate fibrele vieții noului stat român, acum și în veci. Amin.

Luce
patin.

AI VREO ÎMPĂRTĂȘIRE CU IISUS CHRISTOS?

— CONVORBIREA CU UN SECTANT —

Văd că rândurile mele trimise în scrisoarea trecută, te-au făcut mai atent, asupra adevăratei interpretări a Sfintei Scripturi. M'ai întrebat în ultimul timp, despre *Cina Domnului*, cu care iarăși predicatorii tăi te-au lăsat în nedumerire.

În adevăr am observat, că în ultimul timp predicatorii tăi îți dau o deosebită atențiune, socotind, „frângerea pâinii“ ca țința de căpetenie, pentru care vă adunați în fiecare Duminică. Ceva mai mult, vă spun predicatorii, că la cult vă adunați nu pentru predică sau învățătură, ci pentru frângerea pâinii, afirmând că *Cina* are un loc mai înalt, decât zidirea sufilească.

(Pentru înțelegerea *Cinei Domnului* p. 39).

Prăznuirea *Cinei*, care este prilejul de închinare al adunării, este atât de însemnată și înălțătoare, încât ar trebui să ia tot timpul adunării sfinților. (Ibid. p. 40).

Vezi frate, de la conferințele religioase, ai început să vă mai aduceți aminte și de taine. De aceia mă bucur că-mi dai prilejul să-ți dau lămuriri. Căci alții spuseseră că ar fi trebuit să te botezi a doua oară, pentru ca să poți lua parte la cină (Ibid. p. 27).

Cu tot misterul în care vor să acopere înțelesul *Cinei Domnului* în adunarea voastră, tot se desprinde rătăcirea. Ba chiar îi găsim limpede și izvoarele ei primejdioase. Mai întâi văd că tu și frații tăi de rătăcire ai fost declarați sfinți, din simpli creștini, iar sfânta taină a Euharistiei, în care te-au împărtășit părinții din copilărie, ai coborât-o la numele de Cină. Îi zici numai *Cina Domnului*, pentru că cinezi și tu cu pâine și vin și te gândești la Domnul.

Învățătorii tăi spun: „La prăznuirea *Cinei*, privirile noastre ar trebui să se îndrepte, prin credință numai la trupul și sângele Său... Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Ochiul firesc vede aici numai pâine și vin; ochiul duhovnicesc însă vede adevărata însemnare a acestor icoane preînchipuitoare, adică trupul și sângele Domnului. Prin credință putem să ne ridicăm peste ce se vede și să vedem

ce nu se vede, adică trupul și sângele nostru iubit“. Ibid. p. 14).

Ei bine, iubite frate, când am citit aceste rânduri tipărite de învățătorii tăi, am deschis și *Sf. Scriptură* și am citit și o carte în care se vorbea despre doctrina lui Calvin al protestanților. Pare că ar fi stat de vorbă cu Calvin, învățătorul vostru, așa se potrivesc. De aceia dă-mi voie, înainte de a ne duce să consultăm împreună *Sf. Scriptură*, să-ți scriu dupe cele ce spune Calvin, asupra *Cinei Domnului*. Calvin ține calea de mijloc între Luther și Zwingli.

„În sfânta euharistie sunt de față trupul și sângele Domnului —, dar nu în chip material, ci spiritual. Pâinea și vinul nu se prefăc, nici nu conțin prin inpanațiune (Luther) trupul și sângele Domnului, ci sunt mijloace prin care ni se dă trupul și sângele Domnului“ (T. D. de I. M.) Ori cum spune el mai limpede, pâinea și vinul se numesc „instrumente prin care ni se distribuie corpul și sângele Domnului, simboalele care reprezintă și oferă corpul și sângele Domnului“. (Institutio, IV, 17, 11).

Calviniștii se împărtășesc deci cu simboale și nu cu însuși trupul și sângele Domnului, cum a rânduit Domnul la Cină. Asemenea și tu și tovarășii de rătăcire, vă împărtășiți, cu semne, simboale, simple amintiri, iar nu cu însuș Domnul Hristos, în trup și sânge. Te îndoiești de cele ce ți spun? Încă odată repet alte cuvinte ale învățătorului tău: „Acolo (la cină) găsim pâinea frântă și vinul vărsat — semnele unui trup sfânt și unui sânge vărsat“. Ibid. p. 30).

Oare Domnul Iisus a spus să te împărtășești cu semnele trupești — și sângele său? Nu, dragul meu. Domnul a spus pe înțelesul tuturor și al tău: „*Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veșnică și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi*“ (Ioan VI 51—54). Citește de asemenea și în *Evanghelia* după Matei: „Pe când mâncau ei, Iisus a luat o pâine și după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: *Luați, mâncați, acesta este trupul meu*. Apoi a luat un pahar și după ce a mulțumit lui Dumnezeu li l-a dat, zicând: *Beți toți din el căci*

acesta este sângele meu, al legii celei nouă care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor“ (Matei XXVI 26—28).

Și Sfântul Apostol Pavel spune: „Cine va mânca pâinea aceasta și va bea vinul acesta cu vrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului“. (I Corinteni XI 27—29). Să-ți dau un verset și mai clar, prin care pare că ar fi stat Sf. Pavel de vorbă cu cei încurcați ca și tine în tălmăcirea Cuvântului Domnului: „*Ca celor înțelepți grăesc, judecați voi ceiace eu grăesc, paharul binecuvântării pe care-l binecuvântăm, oare nu este împărtășirea sângelui lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, oare nu este împărtășirea trupului lui Hristos?*“ (I. Cor. X 15—19). Cum vrei să-ți spună cineva mai pe înțeles, că pâinea sfințită la Cină, nu este semnul ori închipuirea trupului lui Hristos, ci însuș trupul lui Hristos, iar vinul sfințit cu care te împărtășești, nu este închipuirea sângelui lui Hristos, ci împărtășirea cu sângele lui Hristos.

Ca dovadă că și Sf. Apostoli, au înțeles în felul acesta, au practicat și au predicat cuvintele Domnului de la Cina cea de taină, este că întreaga creștinătate i-a urmat în felul acesta. Istoria creștinătății ne-o spune, începând cu însăși practica veacului apostolic.

Calvin cu filosofia sa de pe malul Rinului tocmai în veacul XVI (1509—1564), apare ne mai înțelegându-se nici el cu ideile lui Luther și ale lui Zwingli. Cu ideile lor au ieșit din rânduiala Bisericii apostolice și sobornicești un oarecare număr de creștini, care

ne-au dat rândurile protestanților de mai târziu. Cine crezi că mai bălăgăște după erezia lor, decât tot protestanții, pe urmele cărora cu durere văd că ai luat-o și tu? Creștinătatea însă a rămas drept credincioasa cuvintelor Domnului.

Și deci nu pe dreptate, te întreb eu dacă ai vre-o împărtășire cu Hristos? Răspunsul tău este trist, căci ai rămas la semne și amintiri. Ia seama, iubite frate, căci ziua ta din urmă se apropie și Domnul te găsește în rătăcire. Ascultă încă odată glasul ucenicului care cu capul plecat la sânul Domnului, a stat la cină și ia aminte la cele ce spun: „*Adevăr zic vouă: „De nu veți mânca trupul fiului Omului și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață vecinică și eu îl voi învia în ziua de apoi, căci trupul meu este cu adevărat mâncare și sângele meu cu adevărat băutură.*“ (Ioan VI 53—55).

Ceace faci tu cu frații tăi de rătăcire, este o lucrare protestantă. Nu uita, că prin aceasta ai batjocorit sfânta taină a Impărtășaniei, ori cum îi mai spunem a Sfintei Euharistii, instituită de Domnul la Cina cea de Taină. Deaceia cu durere îți scriu părintește, că într-o asemenea rătăcire, nu mai ai nicio împărtășire cu Hristos, așa cum a dorit-o El. A te împărtăși numai cu cuvinte și amintiri, este a-ți condamna singur sufletul tău, îndepărtându-l de mântuire, când Sfânta Scriptură ne îndrumază așa de clar, frumos pe adevărata cale.

Misionar ortodox

DISCURSUL I. P. S. PATRIARH Dr. MIRON CRISTEA LA SFÎNȚIREA LOCALULUI „ASOCIAȚIEI AVOCAȚILOR ROMÂNI DIN BUCUREȘTI, 28 FEBRUARIE 1935.

Domnilor și Iubiți Fii sufletești,

Oriunde am binevenitul prilej de a afla că se încheagă o acțiune socială pe temelie românească și creștinească, mă simt ca arhipăstor îndatorat, se caut — după puțină — a fi barem câteva clipe în mijlocul celor care au pornit o. Astfel — deși astăzi ocupat în atâtea părți — am venit bucuros, ca se dau acestei Asociațiuni creștine binecuvântarea mea, amintindu-vă tuturor, că piatra, care stă la temelia României întregite și a vicleșii

neamului român, ai cărui fii suntem, este după vorba sfintei Scripturi, „Piatra cea din capul unghiului“, adică însuși Mântuitorul nostru, Domnul Iisus Hristos cu netrecătoarele lui învățătură.

Mai puternică și mai trainică decât această platră a credinței în Hristos și în legea părinților noștri, alta nu-i. Asta — nu-i permis — să lăsăm a se clăti din loc, căci ar slăbi clădirea întreagă.

Când spunem aceasta, nu voim a spune că cei ce nu sunt de legea noastră, dar pe

cari întâmplarea i-a semănat pe acelaș petec de pământ cu noi vor fi scoși din ospitalitatea, care caracterizează neamul nostru. În veacul acesta, popoarele lumii socot — ca un câștig mare al sufletului omenirii — libertatea de cult. E un câștig nou la alte popoare; dar națiunea românească — de când s'a pomenit — a fost tolerantă. Cei care ați citit vreodată lucrările lui Hașdeu, ați putut afla cât de ospitalieri au știut să fie străbunii noștri în veacurile vechi, de mult trecute, când „libertatea cultului“, cerută de unii, era arsă pe rug, iar aderenții izgoniți din Patria lor. Înaintea revoluției religioase a lui Luther, reforma dela Praga a lui Huss a cunoscut — după moartea lui, cumplite asupri: Alungați din țara lor, Husiții — cerând primirea — au fost respinși de pretutindenea și nu și-au găsit refugiu decât în Olanda și în Moldova. Au avut aci, între altele, și libertatea cultului lor. Iată dovada toleranței, care ne este caracteristică!...

Nici astăzi, când prin întregirea neamului cuprindem între nouile granițe ale țării minoritari străini de neamul și de legea noastră, noi nu ne vom schimba acest caracter ospitalier al neamului nostru.

Nu de intoleranța sau de nerespectarea dreptului altora putem fi noi îngrijorați, ci de slăbiciunea noastră de a tolera, ca toți veneticii țărilor streine să se așeze puhoi, pe la noi, și apoi se încalece pe noi și pe bogățiile țării, strimtorindu-ne din propria casă și țară. De sigur e frumos a fi ospitalier și tolerant; Dar conservând această toleranță — nu înțelegem să acceptăm și indolența — față de propriile noastre interese!

Căci dacă privim înspre cortegiul de muncă și de avânt al trecutului, dacă amintim și sângele care a închiegat fundamentul României întregite, atunci trebuie să afirmăm, că acest sânge se dovedește pur românesc!

Cei opt sute de mii de morți, cari ne-au adus întregirea neamului au fost fii al neamului nostru!... Au fost închinători în biserica lui Dumnezeu, al cărui smerit slujitor sunt eu, Patriarhul vostru.

Deci nu ne poate lua nimeni în nume de rău, că atunci când interese naționale și creștine o cer, ne unim și ne consfătuim, cum să ocrotim pe fiii neamului, cari și pe viitor vor fi chemați a fi aperiții lui și să întărim credința strămoșească, pentru ca această

țară să rămână în vecii vecilor românească și creștină!

Pe minoritarii din România cu frățească dragoste i-am primit ca cetățeni. Să nu piardă însă din conștiința lor convingerea, că nouă și numai jertfelor noastre sunt toți datorii să mulțumească pentru traiul în deplină libertate, de care se bucură în patria aceasta!

Nimic mai firesc deci, decât ca românii să se unească, după cum atât de bine a spus vrednicul d-ștră președinte, d-l I. Micescu, ca se-și susție interesele se-și recucerească pozițiile pierdute, nu cu violență, ci cu superioară pregătire, cu cinstită muncă, și cu permanentă stăruință, urmând programul, ca toate instituțiunile și ramificațiunile muncii obștești elementul român și creștin se aibă situația ce i se cuvine ca număr și ca poziție și element creator de Țară.

Și este această năzuință cu atât mai frumoasă și mai necesară astăzi, când atâtea curente se înversunează să dărâme credința lui Hristos!... Când de pretutindeni pe întinsul globului pământesc, atâtea porniri destructive își iau avânt. Mai ales în fața acestor porniri, noi românii revenim deplin conștiinți la „matca veche“, după cum se rostea poetul moldovean!... Mă bucur deci din inimă, că și D-v. o clasă puternică de intelectuali, vă strângeți iarăși în jurul credinței noastre, în jurul Bisericii Creștine și române.

Cu atât mai pilduitoare și mai însemnată este astăzi mișcarea aceasta, cu cât ea este pornită de voi, cei care trudiți în lumea împărțitorilor de dreptate, la bara acelei justiții, care se dă în numele lui Hristos și în numele Regelui țării, după ce voi cuvântați în fața crucii, de pe masa dela care ea se rostește!

Fie, ca să am bucuria bătrânețelor că toți intelectuali și cărturarii români din Țară, să se grupeze — după pilda părinților — sub drapelul vechilor noastre virtuți și să nu se odihnească până nu au așezat biruitor acest drapel pe toate pozițiile muncii noastre obștești; fie de stat, fie din întreprinderi particulare.

Vă binecuvîntez munca voastră, și doresc ca conștiința națională, creștinească și ortodoxă, a tuturor fiilor neamului nostru, — țărani și intelectuali, — să se organizeze la fel cu voi, spre binele neamului; care are atâți fii îngrijorați de soarta și viitorul lor.

MIRON

CLOPOTUL DĂRUIT DE ȚARUL NICOLAE I, LA GIURGIU

Pe lângă multe realizări frumoase, ce s'au făcut la biserica Sf. Nicolae din Giurgiu, din clipa venirii ca paroh a Preotului Ioan C. Popescu, este și readucerea la sânul bisericii a unui clopot cu o vechime de peste 100 de ani, al cărui glas a sunat din clopotnița bisericii până la anul 1885, și care în ultimul timp, se găsea fără nici un fel de întrebuințare, în sala primăriei locale.

Acest clopot, a fost dăruit bisericii împreună

Clopotul bisericii Sf. Nicolae din Giurgiu.

cu alte două, de către Țarul Rusiei Nicolae I la 1829, fiind turnate din tunurile luate dela Cetatea Silistra.

Le-a dăruit bisericii Sf. Nicolae din Giurgiu, pentru că el este ctitorul ei, transformând geamia mahomedană Baraell, în biserică de rit ortodox, la anul 1829.

Cele două clopote, mai mari decât acesta, au stat în clopotnița bisericii până la 1916, când venind armatele inamice, au fost date jos și luate.

Acesta din urmă, care este și mai mic, a stat în clopotnița bisericii până la 1885, când fiind tras prea tare a crăpat. Biserica fiind săracă și neavând posibilitate să-l toarne din nou, s'a oferit primăria orașului ca să-l re-

pare pe contul ei și să-l redea bisericii, așa cum a fost ab initio.

Când clopotul a fost adus dela turnătorie, în loc să fie instalat la biserică, l'a suit în *turnul genovez din mijlocul orașului*, servind ca ajutor la ceasornicul din grădina publică.

La 1928, turnul orașului slăbindu-se și pentru a se evita o prăbușire, clopotul a fost dat jos și dus pentru păstrare în aula primăriei.

Răposatului Pr. Marin Popescu, fostul paroh al bisericii Sf. Nicolae, cu toate strădaniile puse, i-a fost imposibil să-l ducă la biserică.

Dumnezeu a vrut însă, ca în locul Preotului Marin Popescu, să vină un vrednic urmaș, Pr. Ioan C. Popescu, care după o luptă îndelungată, a reușit în sfârșit să intre în posesia lui. Pentru ca autoritatea administrativă locală, să se convingă de dreptatea cererii bisericii, au fost convocați la primărie toți preoții orașului, ca și întreg consiliul comunal, unde părintele paroh într-o cuvântare judicioasă, a arătat pe bază de documente, proprietatea bisericii, asupra acestui clopot.

Cucernicia Să, a dovedit că inscripția slavonească de pe clopot — inscripție pe care a descifrat-o slovă cu slovă — este însăși pisană de fundație a bisericii.

Inscripțiile ce sunt grefate pe zidurile interioare ale bisericii.

I. *Această biserică, e clădită în anul 1830 din geamia mähometană din Cetatea Giurgiu, cucerită în anul 1829, în timpul domniei glorioase a Impăratului și Autocratului întregii Rusii, Nicolae I.*

II. *In memoria faptelor armatelor Rusești din anii 1828 și 1829 și a restituirii orașului Giurgiu principatului Valahiei, biserica aceasta este zidită sub Administrația Președintelui Plenipotențiar al divanurilor principatelor Valahiei și Moldovei. General Adjutant și Cavaler Chiselev. De comitetul constructor din Giurgiu*

Inscripția, aflată pe clopotul din turnul centrului din Giurgiu.

III. *Acest clopot, făcutu-s'au din tunurile ce s'au luat dela Cetatea Silistra anul 1829, dela*

biruitoarele rusești oștiri și s'au hărăzit spre pomenirea despre puternicul a toatei Rusii Impărat Nicolae I, la biserica cea nouă a Giurgului din Valahia, unde prăznuște hramul „Sf. Erarh Nicolae“.

S'a turnat din nou acest clopot, la anul 1885, sub Domnia M. S. Carol I, Rege al României.

Deci, iată origina lui istorică. A mai dovedit părintele paroh, că acest clopot fiind un *res sanctal* și deci un *res divini juris*, nu poate fi susceptibil de vreo prescripțiune sau altă stăpânire individuală, el urmând să se instaleze acolo la biserica Sf. Nicolae conform inscripției și scopului, așa cum a fost hărăzit de Nicolae I, ctitorul ei de veacuri.

După cum Constantin Brâncoveanu, la Mănăstirea Horez, a făcut un clopot, care veșnic la bătaia limbei îl evoacă numele: Brâncoveanu Constantin, la fel va fi fost și intenția lui Nicolae I, ca limba lui să-i evoace numele în această câmpie Dunăreană, până din-

colo de fruntariile țării, iar glasul lui de a-ramă, să se îmbine cu pomenirea preotului la ruga proscomidiei.

De aci dela Dunăre, glasul lui să deștepte pe toți creștinii în chemarea de liturgie. Dăgătul lui să răscolească întreaga ființă a popoului român, avertizându-l că tot biserica este sentinela neadormită, care a dat de știre pericolele ce au venit peste neamul românesc, pentru că ea este acel așezământ dumnezeesc, pe care nici porțile iadului nu o vor putea birui.

În urma acestui discurs, întreg consiliul comunal a găsit justă cererea bisericii și cu adresa Nr. 12.147 din 12.I.1934, a invitat biserica să ridice clopotul și să intre în posesia lui.

Iată o realizare frumoasă, care scoate în evidență râvna și strădania depusă de preotul paroh, pentru înflorirea și bunul mers al acestei instituții.

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

Circulara Nr. 168 din 22 Februarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă este cunoscută organizarea asistenței religioase a unităților cercetășești de către Biserica Noastră prin P. C. Preoți duhovnici designați în acest scop.

Potrivit ordinului circular din anul trecut, Ne-ați indicat în înțelegere cu comandamentul legiunii cercetășești locale, pe preotul duhovnic al acelei legiuni.

Cum în cuprinsul celui protopopiat, în afară de duhovnicul legiunii, este nevoie și de duhovnicii cohortelor cercetășești, Vă rugăm să binevoiți ca în înțelegere cu comandantul cohortei respective și cu P. C. Preot duhovnic al Legiunii

să Ne recomandați preoți duhovnici pentru fiecare din cohortele locale.

La această recomandare, se înțelege veți ține seama în primul rând de C. Preot, care s'a oferit și până acum să facă asistența religioasă onorific, cohortei cercetășești respective.

Chiar dacă localitatea nu face parte din protopopiatul P. C. Voastre, ținând seama de elementele menționate, pentru a se putea menține o unitate de colaborare în ceea ce privește educația religioasă a tineretului cercetășesc.

Cu arhierești binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, + TIT

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

Circulara Nr. 1319 din 22 Februarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă invităm a încunoștința pe P. C. Preoți profesori de religie-cateheți, din cuprinsul acelei protopopii, ca și în anul acesta școlar, în prima săptămână a postului Sfintelor Paști, să mărturisească, și să împărtășească elevii ori elevele dela școalele, unde propun învățământul religios.

În acest scop P. C. Lor vor pregăti pe elevi

din vreme, convingându-i să postească în prima săptămână;

Deasemenea prin predicile dela biserică, vor atrage atențiunea părinților, să înlesnească și în viața familială ținerea postului și pregătirea pentru primirea Sfintelor Taine.

Consiliul Nostu eparhial a intervenit și către Onor. Ministerul Instrucțiunii și Inspectorul învățământului Local, pentru a face cunoscut direcțiunilor școalelor respective, spre a oferi timpul necesar pregătirii și săvârșirii acestor Sfinte Taine, la sfârșitul primei săptămâni din postul mare, (16-17 Martie a. c.).

Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † TIT

Consilier Referent, Pr. M. Bulacu

Circulara Nr. 1320 din 22 Februarie 1935

Prea Cucernice Părinte,

Luându-se inițiativa de către un Comitet, compus din oameni de inimă, să se condamne broșurile și tipăriturile pornografice și imorale, Arhiepiscopia Noastră a găsit că ar fi bine ca și preoții în biserici să țină predici în care să condamne astfel de broșuri, și tipărituri, atrăgând atențiunea părinților tineretului, asupra primejdiei pe care ele o răspândesc.

În acest scop Consiliul Eparhial a decis ca în Dumineca Fiului Risipitor — 24 Februarie a. c. — toți preoții să țină predici în biserici, unde să se condamne broșurile și tipăriturile pornografice, îndrumând poporul a-și feri copiii de cetirea și folosirea unor astfel de broșuri.

În cazul că această dispozițiune va fi cunoscută de către parohii după data menționată, P. C. Preoți vor executa această dispozițiune într-o altă duminică, din cuprinsul Sfântului și Marelui Post al Paștelui. Această temă va putea fi tratată mai detaliat și cu prilejul conferințelor cercurilor pastorale.

Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † TIT

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

Circulara Nr. 1711 din 27 Februarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Implinindu-se 150 de ani, la 28 Februarie a. c. de când au fost martirizați conducătorii marei mișcări de desrobire socială și națională din 1784-1785 cunoscută sub numele de «revoluția lui Horia», potrivit dispozițiunii guvernului, comunicată prin Ministerul Cultelor și Artelor, Sf. Sinod

a aprobat a se sluji în această zi, în toate capitelele de județ, în bisericile românești, liturghii cu parastase pentru odihna sufletelor martirilor Horia, Cloșca și Crișan. La aceste slujbe vor lua parte reprezentanții tuturor autorităților publice, civile, militare și bisericești, cum și toate școalele românești din localitate.

Pentru executarea acestei dispozițiuni, Vă rugăm, a comunica de urgență P. C. Preoți, din orașul de reședință a celui județ, îndrumându-i să ia legătură cu autoritățile civile și militare locale, pentru a întocmi programul acestei comemorări, în chip cât mai solemn.

Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † TIT

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

CONFERINȚE PEDAGOGICE CREȘTINE

PROBLEMA EDUCAȚIEI CREȘTINE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

CICLU DE CONFERINȚE ORGANIZAT DE:

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR SECȚIA CULTURALĂ

7 MARTIE — 18 APRILIE 1935

CONFERINȚELE CE SE VOR ȚINE:

1. ȘERBAN IONESCU, Profesor universitar:
Rolul educativ al Bisericii. Joi 7 Martie.
2. ELENA POGONEANU, Profesoară Directoare, Școala centrală de fete:
Educația creștină în familie. Joi 14 Martie
3. BARTOLOMEU POPESCU, Profesor, Directorul liceului de băieți „Aurel Vlaicu“:
Educația creștină în școala secundară. Joi 21 Martie
4. I. R. POGONEANU, Profesor universitar:
Educația creștină a tineretului ca metodă. Joi 28 Martie.
5. G. G. ANTONESCU, Profesor universitar:
Educația religioasă în raport cu educația morală. Joi 4 Aprilie.
6. ONISIFOR GHIBU, Profesor universitar:
Educația creștină în Școalele teologice. Joi 11 Aprilie.
7. SIMION MEHEDINȚI, Profesor universitar:
Educația creștină în Universitate. Joi 18 Aprilie.

Conferințele se țin Joia la orele 6 d. a. în Sala de festivități a Societății Instituturilor, str. Inginer Anghel Saligny, 2 (fostă Parlamentului).

M I S I O N A R E

Din roadele Frăției „Patriarhul Miron“

Informați că în comuna Adunații-Copăcenii jud. Ilfov se află aproape 60 de stiliști, Duminică 24 Februarie c. Părintele Prof. Toma Gherasimescu împreună cu Păr. Diacon D. Bodale au făcut o descindere misionară în mijlocul credincioșilor din această comună.

Fiind în această Duminecă și cerc pastoral, serviciul divin s'a săvârșit în sobor. După sf. Liturghie Păr. Prof. Toma Gherasimescu a predicat cu multă căldură și dragoste poporului adunat în număr mare la biserică.

Apoi a anunțat credincioșilor să vină în număr cât mai mare la adunarea de după masă spre a fi lămuiriți în chestiunea îndreptării calendarului și să cheme și pe stiliști. Invitația a avut efect. Sala a fost arhiplină de credincioșii setoși de a afla adevărul.

După deschiderea ședinței de către Păr. Președinte al Cercului, a vorbit Păr. Vasile Mihăescu de la Merlari-Ilfov despre dragostea creștină.

Apoi a vorbit Păr. Diacon D. Bodale despre Biserica și slujitorii ei, arătând datoria mare ce o au credincioșii de ai rămâne fii ascultători a bisericii și slujitorilor ei.

În urmă Păr. Gherasimescu, înarmat cu Pidalionul — cartea de bază a stiliștilor — a arătat lămurit că îndreptarea calendarului nu este nimic rău, ci este corectarea unei greșeli din trecut.

În urma expunerii atât de clare oamenilor, au declarat că sunt lămuiriți. Preoții Cercului pastoral au mulțumit Păr. Gherasimescu pentru ajutorul dat.

S'a distribuit un număr mare de cărți din depozitul de la căminul Frăției „Patriarhul Miron“.

Între ele au fost și două cărți despre calendar: o broșură cu titlul: Îndreptarea calendarului (3 lei bucată) și „Adevărata Ortodoxie și Calendarul (35 lei bucată).

După terminarea programului s'a filmat, cu ajutorul cinematografului adus de Păr. Gherasimescu „Patimile Domnului nostru Iisus Hristos“.

Diacon D. Bodale.

Mișcarea Misionară în Protopopiatul I. T. Măgurele.

Biserica parohială „Cuvioasa Paraschiva“, din comuna Belitori, în vara anului 1934 a fost complot renovată. Enoriașii parohiei în urma stăruinței vrednicului preot Dumitru Popescu, și-au dat cu drag obolul lor.

Ziua de Joi, 20 Decembrie a fost socotită deschiderea acestui Sf. Locaș. Sf. Mitropolie a ascultat rugămintea tuturor creștinilor din aceste părți și a trimis pe P. S. Vicar Tit.

P. S. S. a venit din ajun. La gară a fost întâmpinat de Păr. Protopop Metodie Popescu, Pr. paroh Dumitru Popescu și alți buni creștini.

La intrarea în parohie li s'a făcut o impresionantă primire.

Întreg satul îi aștepta. Tineri și bătrâni eșiseră întru întâmpinare. Elevii școlii împrejurul învățătorilor lor, autoritățile comunale împrejurul primarului lor, un român chipeș, plin de energie și inteligență.

Corul format de elevii școlilor și întreg tineretul parohiei cânta „Pe stăpânul și arhiereul“. Primarul urează bun soset și prezintă P. S. Arhiereu pâine și sare. D-l Director al școlii Mincă V. Marin arată bucuria ce simt enoriașii văzând în mijlocul lor pe un prea Sfințit Arhiereu.

În cântece religioase executate de întreg poporul, oaspeții sunt duși spre locuința preotului paroh. La ora 5, s'a oficiat Vecernia de pr. Protopop M. Popescu, de preoții din împrejurimi. A binecuvântat P. S. Arhiereu Tit, care la sfârșit a vorbit foarte frumos despre „Biserica, ca locaș Dumnezeiesc.

A fost o cuvântare frumoasă, temeinică, care a întărit mult sufletele credincioșilor din această parohie, atacată atât de puternic de secte.

De dimineață, după Utrenie, s'a făcut sfințirea apei, după care P. S. Arhiereu Tit a stropit cu apă sfințită biserica.

Sf. Liturghie a fost săvârșită cu mult fast. O slujbă Dumnezeiască care a mișcat sufletele cele mai tari.

A slujit P. S. Arhiereu Tit, însoțit de 2 diaconi și 10 preoți.

Răspunsurile au fost date de corul tinerilor din satele: Belitori, Pârlita, Crângeni etc. La aceștia s'au adăogat vocile întregului popor. Era ceva impresionant. „Toată suflarea lăuda pe Dumnezeu“.

Predica a fost ținută iarăși tot de P. S. Arhiereu Tit, care cu cuvântul său ponderat, blând și totuși autoritar, a restabilit în sufletele creștinilor

noștri, credința că numai în biserica creștină Ortodoxă se află credința cea adevărată.

După aceia s'a săvârșit Sf. Taină a Maslului pentru toți cei de față, La sfârșit corul tinerilor din parohia Pârlita sub conducerea modestului și vrednicului preot D. Z. Barbu a executat pe 4 voci, frumosul chinonic, „Aceasta este ziua“.

Masa s'a luat în casa pr. Dumitru Popescu. O mare bucurie pentru toți preoții ce erau de față, căci puteau auzi îndemnuri bune și spune păsurile lor.

La ora 4 a fost o frumoasă serbare creștinească la școala primară, ținută sub președinția pr. Protopop Metodie Popescu.

P. C. S. a deschis ședința și a vorbit temeinic, bazat pe Sf. Scriptură despre având ca temă textul II Cor. 11.13. D-l Marin Tăranul, misionarul asociației „Patriarhul Miron“ vorbește apoi, bine documentat despre „Biserica“ locaș Dumnezeiesc iar pr. Danil Iliescu mulțumește tuturor pentru dragostea arătată.

Între timp corul tinerilor a executat frumoase coruri religioase.

E o plăcere să vezi pe acești tineri dornicii să asculte cuvântul de învățătură și plin de bucurie că pot și ei fi de folos, prin cuvântul lor.

Atât seara cât și dimineața, a fost la biserică o mare mulțime de oameni. Timpul extrem de rău, nu a putut împiedica sătenii ca să vie dela depărtare de 30-40 km. să auză și să vadă un Prea Sfințit Arhiereu.

Coborârea între popor a înaltelor fețe bisericești este de un real folos pentru biserică.

Se trezesc sufletele. Cuvântul spus are tărie de tunet și putere de neînvins. Cuvântul spus în aceste ocazii nu mai poate fi discutat ci ascultat.

Să dea Dumnezeu ca biserica noastră să aibe mulți preoți vrednici ca pr. D. Popescu, care pe lângă o biserică renovată s'a străduit de a înoui sufletele enoriașilor săi, făcându-i buni creștini și vrednici luptători pentru apărarea bisericei.

Dumnezeu să ție sănătos și pe P: S. Arhiereu Vicar Tit ca să poată cât mai des împlini dorința preoților de a-l avea în mijlocul lor și bucuria de a-l asculta.

Asistent.

Protopopla Circ. I. Teleorman Turnu-Măgurele

În ziua de 10 și 11 Decembrie am chemat pe toți cântăreții cu școală la T. Măgurele, în conferință generală.

Programul acestor conferințe au fost:

Luni 10 Decembrie.

8-12. „Sâmbăta sau Duminica“ Subiect sectologic. 3-7. Sf. Liturghie pe două voci, noțiuni de formare și de conducere a corului.

Marți 8-12 cântece religioase.

Am procedat la ținerea acestor conferințe cu programul de mai sus, împins de imperativa nevoie ce se simte în acest protopopiat ca, cântăreții bisericești să se verseze în cunoașterea Sf. Scripturi, să poată face față atacurilor sectante.

Totdeauna, întrucât în această Protopopie au început să se formeze multe coruri parohiale, am găsit de *cuvîință* ca să *pregătesc cântăreții, ca ei să conducă aceste coruri, cântînd toată Liturgia pe 2 voci*, aranjată de d-l profesor Popescu Pasăre.

Chestiunile de sectologie au fost predate de subsemnatul și de către preoții: Stan Bunea-Seacu și Băluță Dumitrescu-Traian.

Ambii complet documentați în aceste chestiuni.

Sf. Liturghie, cântări religioase, noțiuni de cor etc. au fost predate de profesorul Școlii de Cântăreți pr. Ion Anca.

Cântăreții s'au prezentat bine. Simt și ei nevoia acestei pregătiri.

Toți mi-au înmănat subiectul tratat, subiectul adus la cunoștința lor din vreme.

Aceste subiecte tratate, îmi permit a le anexat

În lunile Ianuarie, Februarie și Martie le vor da câte un subiect antisectant să-l prepare, să-i scrie și să-mi-l înapoieze la sfârșitul lunii.

La sfârșitul lui Aprilie voi ține iarăși o conferință de repetire și cunoaștere a științei dobândite pe această cale.

Protopop, Metodie Popescu

E C O N O M I C E

Circulară 13809 din 8 Februarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Întrucât unele părți constitutive ale Bisericii Noastre Ortodoxe nu cunosc îndeajuns normele ce trebuiesc urmate pentru a se ajunge la perfectarea donațiunilor ce li se fac de diferite persoane, fapt care au determinat instanțele jude-

cătorești și chiar Înalta Curte de Casație să anuleze unele donațiuni din cauza neîndeplinirii formalităților necesare, Vă indicăm mai jos normele de urmat în această materie, cu invitația de a fi transmise și organelor în subordine.

a. *Donațiuni.*

1. Actul de donațiune se va întocmi numai în formă autentică:

2. Donatorul va preda părții constitutive, odată cu actul de donațiune, titlurile sale de proprietate; în cazul când obiectul donațiunii este un imobil, va prezenta și un certificat eliberat de autoritatea judecătorească competentă, constatator că imobilul donat nu este grevat de nici o sarcină pe timp de cel puțin 30 ani în urmă.

3. Organul respectiv al părții constitutive (Consiliul parohial protopopes, etc.) va accepta în principiu donațiunea făcută încheind în acest sens un proces verbal, care va fi trimis eparhiei respective spre a fi supus aprobării Consiliului eparhial.

4. Toate aceste acte și încheeri vor fi trimise Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor, prin Arhiepiscopia Bucureștilor pentru a se obține Înalțul Decret Regal de autorizarea acceptării donațiunii, potrivit dispozițiilor art. 817 Cod. civ. aplicabil Bisericii Ortodoxe Române; acest Înalț Decret Regal va fi publicat în Monitorul Oficial.

5. După îndeplinirea acestor formalități, Consiliul parohial întrunindu-se din nou va decide definitiv acceptarea donațiunii delegând pe preotul paroh să încheie actul autentic de acceptare, care va fi notificat apoi, prin Corpul portăreilor Tribunalului respectiv, donatorului.

6. Actul de donațiune, actul de acceptare și notificarea vor fi transcrise la stăruința părții constitutive interesate în registrele de mutațiuni imobiliare ale instanțele judecătorești competente conform art. 618 Cod. civ., aceasta bineînțeles numai în cazul când obiectul donațiunii îl formează un bun ce poate fi ipotecat.

Foarte important de reținut este faptul că toate aceste formalități trebuiesc neapărat îndeplinite în timpul vieții donatorului, deoarece dacă donatorul încetează din viață înainte de îndeplinirea chiar numai a uneia dintre ele, donațiunea nu se mai poate perfecta și nu mai poate produce nici un efect juridic. Considerându-se astfel donațiunea ca inexistentă, bunul donator rămâne în proprietatea donatorului.

b. *Sucesiuni.*

Pentru actele de liberalitate făcute sub forma unei dispozițiuni testamentare se vor îndeplini

aceleași formalități, fără a se mai încheia actul autentic de acceptare și formalitatea notificării, în schimb partea constitutivă va obține prin justiție trimiterea sa în posesiunea averii testate.

Organele reprezentative ale părților constitutive vor avea grije să observe și să nu accepte actele de liberalitate făcute fie prin testamente, fie prin donațiuni, dacă se pun condițiuni și sarcini prea oneroase care ar îngreuna situațiunea părții constitutive.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Ref. C. Moldovan

Circulara Nr. 1222 din 2 Martie 1935.

Prea Cucernece Părinte,

Mai jos vă înaintăm în copie adresa cu Nr. 23.409/935, a Onor. Minister al Instrucțiunii Publice și Cultelor, privitoare la decretul pentru prohibirea cumulului în funcțiunile publice.

Arhiepiscop și Mitropolit, **Miron.**

Cons. Referent, C. Moldovan

În referire la adresa Înalț Prea Sfinției Voastre Nr. 93/1935, avem onoare a vă încunoștința că acest Minister nu a aplicat până în prezent dispozițiunile decretului de cumul. Aceasta din cauza neclarității redactării cuprinsului.

S'a arătat situația Ministerului de Finanțe și s'a cerut norme precise pentru interpretare și aplicare, cari nu ni s'au dat până în prezent. În schimb, am fost autorizați să ordonăm salariile ca și în trecut, rămânând ca atunci când se va face aplicarea se se rețină tot ceea ce s'a încasat ilegal.

Ministru, (ss). ȘTEFĂNESCU

Director General, (ss). Vineș

ADMINISTRATIVE BISERICESTI

Ministrul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor. Serviciul de învățământ local București.

Nr. 5988 din 6 Februarie 1935.

Onor. Direcțiune,

Vă complectăm dispozițiunile date cu ordinul Nr. 4019 din 28 Ianuarie 1935, relativ la repartizarea obligațiunilor dela împrumutul de înzestrare, cu următoarele explicațiuni:

Titlurile emise sunt de 1.000, 2.000, 5.000, 10.000 și 20.000.

Persoanele cari au subscris 1000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 1000.

Celor cari au subscris 2.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 2.000, cari poartă două numere.

Celor cari au subscris 3.000, li s'au atribuit câte un titlu de 2.000 cu două numere și câte un titlu de 1.000.

Celor cari au subscris 4.000, li s'au atribuit câte două titluri a 2.000 fiecare cu câte două numere.

Celor cari au subscris 5.000, li s'au atribuit câte un titlu de 5.000, cu câte cinci numere.

Celor cari au subscris 6.000 li s'au atribuit câte un titlu de 5.000 cu câte cinci numere și câte un titlu de 1.000.

Celor cari au subscris 7.000 li s'au atribuit câte un titlu de 5.000 cu câte cinci numere și câte un titlu de două mii cu câte două numere.

Celor cari au subscris 8.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 5.000 cu cinci numere, un titlu de două mii cu două numere și un titlu de 1.000.

Celor cari au subscris 9.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 5.000 cu cinci numere și două de câte 2.000 cu câte două numere.

Celor cari au subscris 10.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 10.000 lei, ce poartă 10 numere și așa mai departe.

Celor cari au subscris 10.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 10.000, ce poartă zece numere și așa mai departe.

Celor cari au subscris 15.000 lei li s'au atribuit câte un titlu de 10.000 cu zece numere și un titlu de 5.000 cu cinci numere.

Celor cari au subscris 20.000 lei, li s'au atribuit câte un titlu de 20.000 cu douăzeci numere.

Titlul de 1.000 este reprezentat printr'un număr.

Titlul de 2000, prin două numere consecutive.

Titlurile de 5.000, 10.000 și 20.000 sunt reprezentate prin primul și ultimul număr.

De exemplu: Titlul de 2.000 are numerile 101 și 102; Titlul de 5.000 va avea 101—105; Titlul de 10.000 va avea 101—110; Titlul de 20.000 va avea 101—120.

Pentru persoanele cari au subscris și li s'au reținut prin comitete și cărora li s'au repartizat titluri de către Serviciul nostru, pentru aceștia veți vărsa imediat reținerile la Administrațiile Financiare respective și ne veți trimite recipisele.

Pentru persoanele cărora li s'au reținut de Comitete și acestea au vărsat sumele la bănci—în

termenul deschis împrumutului —, desigur că au primit de acolo și obligațiile respective.

Confirmați primirea numerilor obligațiunilor dela împrumut și dacă le-ați pus la timp la cunoștința celor în drept.

Inspector șef, indescifrabil

Seful secției contabilității
Subdirector, Alex. V. Mucenic

Ministerul Instrucțiunii Cultelor și Artelor. Serviciul de învățământ local București.

Nr. 7071 din 11 Februarie 1935.

Onor. Direcțiune,

În nenumărate rânduri, am atras atențiunea d-voastră asupra întârzierii cu care se trimit statele.

Cu dese ordine circulare s'a cerut ca statele să ne fie trimise, până *la 5 ale lunii în curs*, ca între această zi și 15 ale lunii să poată fi verificate și fixa în mod precis tabloul creditelor de cari avem nevoie pentru înaintare la Minister.

Cu toate acestea, sunt școale și în special Revizorate și chiar unele Eparhii, cari ne trimet statele cu foarte mari întârzieri.

Din această cauză, suntem nevoiți să dăm mereu telegrame, și în cazuri extreme, să cerem la Minister, credite fictive, pentru care avem mari neplăceri când sumele nu ne ajung, sau când sunt în plus să le dăm la anulare.

Pentru aceste motive, vă punem în vedere, și vă rugăm a face tot posibilul, ca statele să ne fie sosite — *cel mai târziu la 10 ale lunii* pentru care se ordonânțază.

În caz contrar, nu vom mai da nici telegrame și nici avertismente, ci dacă statele vor sosi mai târziu de data fixată, riscați să rămână pur și simplu neordonanțate, pentru că nu mai putem cere credite fictive, ci numai după state.

Această măsură, cu atât mai mult, trebuie executată cu sfîințenie, mai ales acum când știut este că pentru luna Februarie nu vom ordonanța decât *până la 28 ale lunii*, iar pentru luna Martie ordonanțarea și toate operațiunile de achitare trebuiesc închise în seara zilei *de 31*.

Consecințele vor privi direct pe acei cari nu vor executa dispoziția noastră.

Cu această ocaziune vă anunțăm că Inspectoratul nostru se mută zilele acestea în localul din Splaiul Unirii Nr. 9, etaj I și II, vis-à-vis de Palatul Justiției.

Inspector șef, indescifrabil

Seful secției contabilității
Subdirector, Alex. V. Mucenic

Circulară Nr. 821, din 22 Februarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Mai jos vi se trimite în copie adresa Onor. Minister al Instrucțiunii și cultelor Nr. 20671/1786/1935, referitoare la eliberarea nouilor carnete de reducere pe C. F. R., cu invitația de a lua la cunoștință de cuprins și a vă conforma.

Totdeauna vi se trimite alăturat, model pentru întocmirea borderourilor care se vor completa și semna de P. C. Voastră.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON patriarh**

Consilier Referent, Pr. Iordănescu.

Copie după adresa Onor. Minister al Instrucțiunii și Cultelor Nr. 2067 -1786-1935, înregistrat la Sf. Arhiepiscopie la Nr. 821-1935.

Înalt Prea Sfințite,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință, că nouile carnete de indentitate cu reducere de 50% pe C. F. R. se vor elibera de Minister la cererea Episcopiei, însoțite de următoarele acte:

1. Se vor întocmi borderouri în dublu exemplar pe clasă și literă după modelul alăturat;

2. Fotografiile vor fi de mărimea 6/9, negre pe fond alb și iscălite;

3. Chitanțele se vor obține dela orice stație C. F. R. Costul este: clasa I 30 lei, a II-a 25 lei și a III-a 20 lei; Se pot plăti și colectiv.

a) Răspunderea pentru identitatea titularului și a membrilor familiei lui, precum și data nașterii, cad în seama funcționarilor acelei cancelarii.

p. Ministru, (ss) ST. BRĂDIȘTEANU

p. Director, (ss) G. Ilioniu

VACANTE.

Preoți

Protopopiatul Jud. Mușcel Circ. I C.-Lung — Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutor dela parohia Vatra Satului, comuna Berevoeștii Pământeni, acest protopopiat, post nou înființat și neprevăzut în bugetul statului.

Parohia are 184 familii cu 687 suflete și cu o singură biserică. Sesiie parohială nu are. Casă parohială nu are.

Preotul ajutor va sluji alături de preotul paroh și va funcționa fără plată până la luarea postului în bugetul statului, mulțumindu-se cu darurile benevole ale credincioșilor, cari se pot cifra la 1000 lei anual.

Candidați nehirotoniți pe lângă actele cerute de regulament vor mai anexa: actul de binecuvântarea

căsătoriei și o declarațiune că va preda învățământul religios în școala primară din comună; iar candidații preoți cari cer transferarea, vor arăta în memoriile lor următoarele:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohiile de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei din parohie, cu arătarea Nr. recipiselor respective de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut.

5. În ce măsură a îndeplinit ordinele Chiriarchale de a îndruma pe elevi să meargă în zilele de Duminică și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești?

6. Cum a executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiune și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor?

Rezultatele obținute?

8. Dacă și în ce măsură a stăruit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată dela turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopiei.

9. Data hirotoniei și pe numele cărei parohii.

10. Dacă a mai obținut alte transferări, când și unde?

11. Ce pedepse i s'a aplicat și pentru ce? Distincțiuni și recompense?

Cererile se vor înainta la cancelaria Protopopiei Jud. Muscel, Circ. I Câmpulung, în termenul arătat.

Cele venite pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protopop, Pr. Gh. Strojan

Protoeria I. Ploiești. — Se publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției în „Apostolul”, pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Crivina, devenit vacant pe data de 15 Februarie a. c. prin transferarea preotului V. Măinescu la parohia nou înființată, Poenarii Apostoli.

Parohia Crivina are un număr de 240 familii cu 900 suflete. Casă parohială nu este. Biserica se află în bună stare. Are sesiie parohială în suprafață de 8½ ha. Venitul epitrahilului se ridică la circa 2000 lei anual. Salariul este plătit de Stat.

Cei cari doresc să ocupe acest post, vor depune în termen, la această protoerie, actele necesare, conform regulamentului.

Protolereu, Pr. Aurel Popescu

Protoeria II-a jud. Prahova Breaza. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Buștenari, devenit vacant prin decesul titularului preot D. Săvulescu.

Parohia are 163 de familii cu 815 suflete.

Are o frumoasă și încăpătoare casă parohială.

Salariul dela stat conform gradului de studii, localitatea Buștenari făcând parte din localitățile urbanizate dela categoria XI. Venitul epitrahilului se cifrează la circa 3000 lei anual.

Candidații nehirotoniți vor înainta actele cerute de regulament, dimpreună cu declarația că vor preda învățământul religios la școala primară și actul Chiriarhal de binecuvântarea căsătoriei religioase.

Cei hirotoniți vor depune, memoriul de activitate certificat de oficiul protopopesc respectiv, care vor menționa în memoriul și punctele specificate în primul concurs.

Cererile însoțite de acte se vor depune personal la Oficiul protopopesc Breaza-Prahova, în termen de 30 zile dela publicarea prezentului concurs.

Protopop, V. Cpriș

Protoeria II-a jud. Prahova-Breaza. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot deservent al Schitului-Lespezi-Comarnic, proprietatea Eforiei Sp. talelor Civile, devenit vacant prin transferarea titularului Pr. I. M. Ciobanu în județul Vlașca.

Schitul-Lespezi compus din satele Posada și Podu-Vârtosului are 220 familii cu 929 suflete. Are casă parohială în bună stare și sesie parohială.

Biserica este monument istoric.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 3000 lei anual.

Salariul se plătește de către Onor Eforia Sp. talelor Civile, după norma de salarizare a preoților plătiți de Eforie.

Candidații nehirotoniți vor înainta actele cerute de regulament dimpreună cu declarația, că vor preda învățământul religios la școala primară și actul Chiriarhal de binecuvântarea căsătoriei religioase.

Cei hirotoniți vor depune memoriul de activitate certificat de oficiul protopopesc respectiv, care vor menționa în memoriu și punctele specificate în primul concurs.

Cererile însoțite de acte se vor depune personal la oficiul protopopesc-Breaza-Prahova, în termen de 30 zile dela publicarea prezentului concurs.

Protopop, V. Opriș

Protopopiatul jud. Prahova Circ. IV-a Vălenii de Munte. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, dela data publicării, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Vărbilău, devenit vacant prin transferarea disciplinară a fostului paroh Victor C. Popescu.

Parohia are 520 familii cu 2150 suflete, cu o singură biserică. Sesie parohială 6 ha. Nu are casă parohială. Venitul Epitrahilului se cifrează la 3000 lei anual. Beneficiul sesiei parohiale și venitul epitrahilului se imparte în două, deoarece în parohie mai este și post de preot ajutător.

Condițiuni de admitere: Pentru candidații nehirotoniți actele cerute de regulament. Pentru cei hirotoniți pe lângă actele cerute la transferări, în memoriul ce va însoți actele vor preciza întreaga activitate ce a desfășurat în parohia de unde cere transferarea, certificată de protopopul respectiv.

Cererile timbrate suficient se vor depune personal la cancelaria oficiului Protopopesc respectiv, în termen legal. Cele venite pe altă cale, sau după expirarea termenului nu vor fi luate în considerare.

Protopop, Iconom, Nic. Popescu Ogretin

Diaconi

Consiliul Eparhial al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de diacon dela biserica „Mitropolia” din Târgoviște.

Postul este salariat de Stat conform gradului de Studii.

Candidații trebuie, să aibă pregătire teologică superioară și urmează să și depune cererile și actele în termen la oficiul protopopesc respectiv.

Cons. Referent, Preot Iordanescu

Protoieria I. Ploești. — Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela data apariției în „Apostolul”, pentru ocuparea postului de diacon la biserica catedrală Sf. Ioan din Ploești, post devenit vacant prin înaintarea fostului diacon G. Slivoeanu, ca preot ajutător la aceeași biserică.

Solicitorii acestui post de diacon, vor depune în termen, la protoieria I Ploești, toate actele cerute de regulament și dispozițiile chiriarhale.

Protocreu, Pr. Aurel Popescu.

Cântăreți

Protoieria III. jud. Prahova. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului al II-lea de cântăreț din nou înființată parohia Ciorani de Jos II, care e trecută la Stat.

Dela solicitatorii postului se cere să fie absolvenți ai școalei de cântăreți bisericești și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de acte se vor înainta în termen acestui oficiu Protopopesc.

Protopop, Vicențiu Pop

Prototieria jud. Vlașca Circ. III. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia Glogoveanu, devenit vacant prin decesul titularului de până aci, Gheorghe Popa.

Doritorii a ocupa acest post vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și vor avea serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor înainta oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Pr. Al. Constantinescu.

C A R T I

LUPTA MATERIALISMULUI ÎMPOTRIVA CREȘTINISMULUI. — Fără biserică nu este mântuire — de *Sotir Zafriiu*.

Consiliul Central Bisericesc, prin adresa Nr. 8213 din 1933, recomandă creștinilor spre citire broșura d-lui Sotir Zafriiu: *Lupta materialismului împotriva creștinismului* cu un cuvânt introductiv de Părintele Gala Galaction care spune: „Printre ostenitoriile noastre apologetice, semnalăm încă odată pe d-l Sotir Zafriiu, cel ce urmându-și firul meritoaselor sale silințe, apare a doua oară înaintea cititorilor noștri, cu această lucrare de apologie creștină. Să mulțumim Domnului că din când în când, sub tiparnițele noastre se mai arată și scrieri ziditoare de suflet, nu numai închipuiri desmățate și atentate la morala străbună”.

Creștinii citind această lucrare, vor pune o piatră la zidirea lor sufletească.

ZECE ANI DELA ÎNFIINȚAREA EPISCOPIEI HOTINULUI, de *Const. N. Tomescu*, prof. universitar.

Sub acest titlu d-l profesor universitar Const. Tomescu a scos o carte în care arată cum a re-luat ființă Episcopia Hotinului și ce poate să realizeze un om de pricepere și energie, când este însușit de o dragoste ferbinte în lucrul său și de spirit de jertfă pentru întărirea cuvântului Domnului.

Cartea are 330 pagini format mare, scrisă pe hârtie velină, cu multe fotografii, pentru ilustrarea și întărirea celor scrise.

Cartea merită atenția tuturor, dându-se în ea un exemplu viu și demn de urmat.

I N F O R M A Ț I I

Tedeumul dela biserica Domnița Bălășa

Pentru pomenirea sufletelor vitejilor martiri Horia, Cloșca și Crișan, dela a căror moarte au trecut 150 de ani, s'a făcut Tedeum la biserica Domnița Bălășa.

Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. dr. Miron Cristea, patriarhul României, înconjurat de cler.

Răspunsurile au fost date de un cor de preoți și de corul bisericii, sub conducerea maestrului Chirescu.

La această pioasă ceremonie au fost de față d-nii miniștrii și autoritățile.

În curtea bisericii se aflau înșirate câte o companie dela toate unitățile din garnizoană.

La sfârșitul slujbei, muzica militară a intonat rugăciune.

■ **Distincție.** Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Miron, a fost decorat de M. Sa regele Carol II, cu ordinul „Straja Țării”, clasa II, alături de d-nii prim-ministru, ministrul apărării naționale, de instrucție, etc.

S U M A R :

Cuvântarea I. P. Sf. Patriarh dr. Miron Cristea la comemorarea a 150 ani dela moartea mucenicilor neamului Horia, Cloșca și Crișan, rostită la „Ateneul” din București în 28 Februarie 1935

Ai vre-o împărtășire cu Iisus Hristos?

Misionar ortod.

Discursul I. P. S. Patriarh Dr. Miron

Cristea la sfințirea localului „Asociației avocaților români” din

București, 28 Februarie 1935

Clopotul dăruit de țarul Nicolae I la

Giurgiu.

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Circulari. — Conferințe pedagogice creștine.

Misionare: Din roadele Frăției „Patriarhul Miron”. — Mișcarea misionară în protopopiatul I, Turnu Măgurele. — Protopopia Circ. I Teleorman, Turnu Măgurele.

Economice: Circulari.

Administrative bisericești: Circulari,

Vacante: preoți, diaconi și cântăreți,

Cărți.

Informații.
